

overfor Befolkningen og Folkethingets Stilling overfor Befolkningen er saaledes, at Befolkningen vilde være os meget lidt taknemmelig, dersom vi vilde stille det op, som Noget, der burde følges, at vi skulde gaa ned til Landsthinget, medens vi tværtimod med alle vore Bestræbelser skulle gøre vort Øberste for at drage Landsthinget saa nær op til os som muligt. Saaledes er Stillingen efter min Opfattelse, og dette gjælder saa meget mere, som vi ved Stiden heraf have en Regering, der efter min Mening lytter meget for meget til Landsthinget og meget for lidt til Folkethinget. Dette med Hensyn til det ærede Medlem. — Endnu skal jeg blot sige et Par Ord overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Hindenburg). Jeg troede virkelig, at han havde „Socialisten“ i Kommen og vilde læse Noget op deraf ved denne Leilighed, thi jeg finder, at det hørte meget mere hjemme her end det hørte hjemme forleden Dag, da han drog den frem. Jeg er imidlertid idag bleven bestyrket i den Mening, som jeg forleden fik om det ærede Medlems politiske Stilling, thi han har idag stærkt og bestemt proklameret som sin Mening, at de, som have Magten, misbruge den. Men altsaa maa det være det ærede Medlems Mening, at de, som nu have Magten ved de kommunale Valg, nemlig den høist beskaffede $\frac{1}{5}$, der for sit Bedkommende vælger den større Halvdel af Amtsråadets Medlemmer, og som ogsaa har en afgjort Overvægt i Sognerådet, misbruger sin Magt. Dette maa være hans Mening, thi han gjorde ingen Undtagelse, men sagde, at alle, som havde Magten, misbrugte den. Derved har han i en ganske overordenlig Grad styrket dette Lovforslag, thi vi have ikke turdet gjøre en saa bestemt Paastand, men naar det høres ude i Landet, at netop saadanne ærede Medlemmer som han proklamere, at de, som have Magten, misbruge den, saa vil det ses, at der er saameget mere Grund til at vedtage Forslaget, idet vi jo have hørt af Forslagsstillerne selv, at deres Paastand dog ikke gaar saa vidt. Altsaa her have vi en Proklamation om, at Alle, som have Magten, misbruge den. Det ærede Medlem kom ogsaa

med nogle Ytringer, som gik i samme Retning, idet han indtog det samme Stade her, som da han talte om Fæstelsesforslaget. Han sagde nemlig, at han ikke kunde indse, hvorfor vi skulde indsette en saadan Valgbarhedsænsus, og hvorfor de, som nød offentlig Understøttelse, ikke skulde have samme Ret. Det er rigtigt! Vel! Kom fra den Side med saadanne Udtalelser og lader os saa oplyse Folk om, hvem det er, som udtaler Sligt, og se, hvilken Birkning det vil gjøre. Jeg tror da nok, at det er os, der blive de Rolige i Landet, og at Folk saa ikke længere ville være bange for dem, til hvem der synes at være sigtet ved Udtrykene: Folkesedere og Folkeførere, thi man vil da komme til at frygte for de nye Folkeførere, som komme, og takke Gud for de gamle, som ikke ere saa flemme. Det var disse Ord jeg vilde udtale, idet jeg iøvrigt ikke skal udhale Tiden videre, da der allerede er talt saameget.

Formanden: Inden jeg giver Ordet til den ærede næste Taler, kunde jeg vistnok bekræftet af den ærede sidste Taler, at hans Udtryk om at drage Landsthinget op til os, kun skulde være et Udtryk for at drage Landsthinget hen til de Meninger, som her gjøres gjældende.

J. M. Hansen: Jeg vil forklare, at ved op og ned mente jeg: mere eller mindre friskindet.

Madsen: Jeg maa tilstaa, at jeg har taget noget fejl af min ærede Nabo tilhøire (G. M. Petersen), thi jeg troede, at han var en Mand, der ikke var saameget frygtløs og bange af Naturen. Det ærede Medlem har imidlertid idag gjentagne Gange sagt, at han frygtede for, hvad der vilde ske, naar dette Forslag blev til Lov, og han har yderligere sidste Gang forklaret sig derhen, at han var bange for, at det skulde blive misbrugt af dem, der stode udenfor, hvilket vel maa forstås saaledes, at det skulde blive misbrugt af dem, der ikke have Ophold i den Kommune, hvor der vælges. Det forekommer mig, at det ærede